

تتر است

چطور بود؟

بنده خودم مدرس بازیگری هستم، علاوه بر آن یکی از نقش‌های اصلی فیلم را خودم بازی کرده‌ام. استفاده از هنر جوها یا شناختی که از قبل با آن‌ها داشتیم همراه شد و اتفاقاً کار کردن با بازیگرهای ناوارد به مراتب برای من راحت‌تر بود تا ستاره‌های سینمایی. اولین چیزی که در پرورش بازیگر برایم مهم است این است که به آنها بیاموزم اخلاق حرفه‌ای داشته باشند و از ابتدای اثر تا انتها پایبند به تعهدات خود بمانند. بی‌مسئولیتی نسبت به سرنوشت فیلم یعنی اینکه ما بچه‌ای را که به دنیا آورده‌ایم بی‌تفاوت نسبت به آینده ره‌ایش کنیم، اثر مانند بچه آدم است.

استقبال از اکران مردمی فیلم چطور بود؟

در گفتگوهای مختلفی که با تماشاگران داشتیم، می‌گفتند ما نمی‌دانستیم که مصیبتی تا این حد دلخراش هر روز در تهران اتفاق می‌افتد به همین خاطر در طول فیلم بسیار متأثر می‌شدند اما در پایان با حال خوب از سالن خارج می‌شدند. هدفم آگاهی دادن به مخاطب از گسست‌های اجتماعی و فرهنگی بود که او را به تفکر وادارد.

این فیلم را در جشنواره‌های خارجی هم شرکت می‌دهید؟

صد درصد، قصه این فیلم یک مضمون بین‌المللی از جامعه جهانی را بیان می‌کند، و قصه‌هایی که تا به حال به آن پرداخته نشده است. مخاطب این فیلم همه‌گروه‌های سنی هستند.

به خاطر قصه‌های پر التهابی که فیلم دارد، آیا با ممیزی مواجه نشدید؟

فاجعه‌ترین اتفاقی که برای فیلم افتاد این است که ما جزو اولین گروهی بودیم که نسخه فیلم خود را به جشنواره تحویل دادیم که یک ماه پیش فیلم در شورای بازیگری وزارت ارشاد تأیید شده بود، ساعت ۱۱ شب، ۱۱ بهمن به بنده اعلام شد که سه پلان از فیلم باید حذف شود در شرایطی که فر دای همان روز ساعت ۱۴ نوبت پخش و اکران فیلم در سینمای جوان بود. وقتی علت را جویا شدیم، عنوان کردند که این ممیزی‌ها مربوط به بازیگری ارشاد نیست و از جای دیگری لحاظ شده است در نهایت مجبور شدیم پلان‌هایی را از فیلم حذف کنیم و نسخه خروجی ناقصی از فیلم را به اکران برسانیم. علاوه بر این در پی تصمیم‌گیری اشتباه، سینمایی ضعیفی را در اکران مردمی قرار داده‌اند که از نظر کیفی اختلالاتی در صداگذاری و... داشت. در قسمت‌هایی از فیلم من متوجه صدای بازیگران نمی‌شدم.

آیا این مسائل باعث نشد که از حضور در جشنواره انصراف دهید؟

این جشنواره برای کسانی است که سال‌هاست در صف هستند تا بتوانند یکی از اهداف دیرینه خود را در این قلب محقق کنند. اگر من با پس‌یک‌شده آن کسی که چندین سال است عمر و هزینه خود را صرف این کرده تا نتیجه‌ای را برای خود رقم بزند، باید چه کند؟ سرنوشت و آینده حرفه‌ای این دوستان در گرو اکران و دیده شدن زحماتشان است. من اگر خروج کنم به این قشر خیانت کرده‌ام. جشنواره حکومتی نیست، و اگر بازیگران فکر می‌کنند با تحریم جشنواره، حکومت را تهدید کرده‌اند کملاً در اشتباه هستند چرا که با ضعیف شدن و برپار نبودن سینما، خانواده سینما آسیب خواهند دید. چه بسا که در همین جشنواره فارغ از حواشی تخریب‌گرانه بسیاری از این جوانان که سال‌هاست در این حوزه زحمت می‌کشند، دیده شوند. جشنواره برای آدم‌هایی مثل من و امثال من است که با سرمایه شخصی و با هزار بدبختی اثری را تولید کردند تا آگاهی و تفکر را در جامعه نشر دهند. من برای ارائه اثرم به ابزارهایی مانند سالن سینما و تبلیغات نیاز دارم، و به همین دلیل در این جشنواره حضور دارم.

رسالت هنری تان را در این واقعه چه می‌دانید؟

جامعه‌ای که در آن هنر و فرهنگ ضعیف است، جرم و جنایت و بزهکاری در آن بیدار می‌کند. در جوامع مدرن که به اعتلای فرهنگ و هنر اهمیت می‌دهند آمار بزهکاری‌های اجتماعی بسیار کمتر است. من رسالت خود را تغییر و اصلاح نگرش مخاطب در مواجهه با جهان می‌دانم. در مصاحبه‌ای که از بهروز وثوقی خوانده بودم، گفته بود بعد از بازی در فیلم‌گوزن‌ها نامه‌های زیادی از طرف مادران به دستش رسیده که نوشته بودند، بعد از تماشای فیلم فرزندان‌شان اعتیاد را ترک کرده‌اند، بهروز وثوقی یک هنرمند مردمی بود که دغدغه مردم را داشت و به همین دلیل است که ملذذگار شده است.

فیلم آن‌ها را دوست داشتند، این پیام زیرمتنی را دارد که برای هر مشکلی راه درمانی است و هنر بالاترین در مانگر در این و فلسفت. امیدوارم فیلم پیام خود را رسانده باشند.

مهسا اسماعیلی:

خاله بازی‌های دوران کودکی کم‌کم کرد

مهسا اسماعیلی، متولد سال ۱۳۷۷ و حدود ۱۰ سال است به‌طور جدی بازیگری را دنبال می‌کند. وی فارغ‌التحصیل رشته تدوین بوده و به دلیل اشتیاق فراوانش به بازیگری، دوره‌های این رشته را در موسسات مختلف گذراند.

با توجه به اینکه اولین بازی خود را در سینمایی بلند آنها مرادوست داشتند، تجربه کرده‌اید، از اولین حضور خود در سینما بگویید؟

سال ۱۳۹۶ در فیلمی از هنرو تجربه بازی کردم که هنوز موفق به اخذ مجوز پخش نشده است. همچنین در دو فیلم کوتاه و تجربه‌هایی در بازی تئاتر دارم.

نقش شما در این فیلم چیست و چگونه به نقش نزدیک شده‌اید؟

در ابتدا من در این فیلم یک نقش کوتاه یک دقیقه‌ای داشتم که در بازنویسی‌های اولیه حذف شد، بعد از آن نقش‌های متفاوت دیگری از سریال را تمرین کرده و حتی تست گریم می‌شدم، در انتها همه نقش‌ها را بازی کرده و دیالوگ‌هایشان را حفظ کرده بودم به واسطه این انتخاب‌ها، حضور در این فیلم بیشتر بر این مبنی است که کلاس درس و جذاب بود، که در نهایت اتفاقی افتاد و نقش اصلی این فیلم قسمت من شد. البته اعطای این نقش به من در لحظات آخر اتفاق افتاد، این نقش را قرار داده بهاره افشار بازی کند که در نهایت با یک تصمیم ضرب‌العجل به من واگذار شد.

چالش‌هایی از نظر سنی و جایگاهی با نقش داشتم که با کمک بازیگران و کارگردان تولدستم نقش را در خود پیدا کنیم، من در این فیلم نقش یک مادر را بازی کرده‌ام.

تلاش‌های شخصی تان برای نزدیک شدن به نقش چه بوده است؟

برای تمام دخترها از کودکی خلبازی از سرگرم‌کننده‌ترین بازی‌هایشان بوده تا جایی که یاد می‌آید همیشه در خاله بازی نقش مادر را بازی می‌کردم. علاوه بر این با مشاهده دقیق مادرانی که کنارم بودند و گاهی گپ و گفت درباره حس و حال‌های یک مادر، نقش را موشکافی کردم.

حضور تان در جشنواره، در این دوره به تناسب شرایط شما چه عکس‌العمل‌هایی را در پی داشت؟

همه برایم خوشحال بودند، چرا که تلاش‌ها و سختی‌هایی را که در طول این سال‌ها کشیدم شاهد بودند، مادرم بیشتر مشوق من بود و وقتی دید که بالاخره به آنچه که منتظرش بودم رسیدم، لاشک می‌ریخت و خدا را شکر می‌کرد. همین حالا هم که یادم افتاد گریه‌ام می‌گیرد. من عمر و هزینه خود را برای همین هدف گذاشتم تا فارغ از هر نگاهی توانایی‌های خودم را به خودم ثابت کنم. بازیگری یک عشق است که در زندگی‌ام جریان پیدا کرده و روح و روان‌ام را دائماً به سوی خودش می‌کشد.

تعامل تان با کارگردان در طول کار چطور بود؟

با محمدرضا رحمانی تعامل سازنده‌ای داشتم، و در یافتن نقش بسیار به من کمک کردند علاوه بر آن نظرات و پیشنهادها مرا در پرداخت شخصیت می‌شنیدند و اگر لازم بود لحاظ می‌کردند، ایرج رحمانی تهیه‌کننده اجرایی کار باعث حضور حرفه‌ای من در مسیر بازیگری شد.

صحبت پایانی:

چیزی که می‌خواهم بگویم برای این است که امید می‌شود برای جوانانی که سال‌هاست در تئاتر فعالیت کرده و در تلاش هستند که وارد دنیای سینما بشوند و تصورشان بر این است که باید پول و یا پارتی داشته باشند، پدر من یک کارگر است و مادرم خانه‌دار که همیشه باعث افتخار من هستند. از نوجوانی با جمع کردن پول تو جیبی‌هایم در دوره‌های بازیگری ثبت‌نام کرده‌ام چرا که همیشه دلم می‌خواست باعث افتخار خانواده‌ام باشم.